mialis ãt femīa cū v̄ba frīs negãtis audiſſꝫ
īſertas digitis man⁹ ſup mēſā poſuit ⁊ ca-
put ī manib⁹ oīpotētē dn̄m rogatura ꝯcli
nauit. Cūqꝫ leuaret ꝯ mēſa caput tāta cor
Magna virtus miraculi
ruſcatōis ⁊ tonitrui v̄tus tātaqꝫ inūdatio
pluuie erupit vt neqꝫ venerabilis bn̄dict⁹
neqꝫ frratres qui cuꝫ eo aderant: extra lo
ci limen conſederant pedem mouere po-
tuiſſent. Sanctimonialis quippe femina
caput ī manib⁹ ꝯclinās lachrymaꝝ fluuiū
ī mēſaꝫ fuderat ꝑ q̄s ſerenitatem aeris ad
pluuiā traxit. Nec paulo tardi⁹ poſt orō-
nē inūdatio illa ſecuta ē. Sꝫ tāta fuit ꝯue-
niētia orōnis ⁊ inūdatiōis vt ꝯ mēſa iā ca
put cū tonitruo leuaret q̄tten⁹ vnū idēqꝫ
eēt momētū ⁊ leuare caput ⁊ pluuiā ꝯpo-
nere. Tūc vir dei inter corruſcoēs ⁊ toni-
trua atqꝫ īgētis pluuie inūdationē vidēs
ſe ad mōaſteriū nō poſſe remeare cepit cō
q̄ri ꝯtriſtat⁹ dicēs parcat tibi oīps de⁹ ſo-
Magna femine deuotio.
ror: q̄d ē qđ feciſti? Cui illa rn̄dit. Ecce ro
gaui te ⁊ exaudire me noluiſti: rogaui dn̄ꝫ
meū ⁊ exaudiuit me. Nō ḡ ſi poteſ egredꝛ
re ⁊ me dimiſſa ad mōaſteriū recede. Ipſe
āt exire ex̄ tectū nō valēs q̄ remāere ſpōte
noluit ī loco māſit iuit⁹. Sicqꝫ factū ē: vt
Felix colloquium.
totā noctem ꝑuigilē ducerēt atqꝫ ꝑ ſacra
ſpālis vite colloq̄a: ſe ſe vicaria relatiōe ſa
ciarēt. Qua de re diri eū voluiſſe aliq̄d: ſꝫ
minie potuiſſe: qꝛ ſi venerabilis viri men-
tē aſpicim⁹ dubiū nō ē ꝙ eādē ſerenitatē
voluerit ī q̄ deſcēderat ꝑmanere. Sed ꝯ
hoc ꝙ voluit ī virtute oīpotētis dei ex fe-
mine pectore miraculū venit. Nec mirꝫ ꝙ
plus illo femīa q̄ diu frēꝫ videre cupiebat
ī eōdē tp̄e valuit. Qꝛ enī iuxta ioānis vo
Prie io. .iiij.
ceꝫ de⁹ charitas ē: iuſto valde iudicio illa
pl⁹ potuit: q̄ ãplius amauit. ¶ Petrus.

Ateor multum placere quod dicis.
¶ De eo qđ ſororis eius ſcolaſtice
aīam vidit ī modū colūbe ī celū tēdētem.

Uncqꝫ die al- (Ca. xxxv. ¶ Grego.
tero eadē venerabilis femina ad cel
lā ꝓpriā receſſiſſet vir dei ad monaſteriuꝫ
rediit. Cū ecce p⁹ triduū ī cella ꝯſiſtēs ele
Magnum puritatis in femina arg.
uatis ī aere oculis vidit eiuſdē ſororis ſue
aīaꝫ de ei⁹ corꝑe egreſſaꝫ ī colūbe ſpē celi
ſecreta penetrare. Qui tāte ei⁹ glorie cō-
gaudēs oīpotēti deo ī hymnis ⁊ laudib⁹
gr̄as reddit eiuſqꝫ obitū frib⁹ denūciauit
Quos ēt ꝑtin⁹ miſit vt ei⁹ corp⁹ ad mōa-
ſteriū ꝯferrēt atqꝫ ī ſepulchro qđ ſibi ipi ꝑ
parauerat ponerent: Quo facto ꝯtigit vt
q̄ꝝ mēs vna ſp̄ ī deo fuerat eoꝝ quoqꝫ cor
pora nec ſepultura ꝑparet. ¶ Explicit de
.s. ſcholaſtica. ¶ Quō mūdū vniuerſū ꝫ
Factum conueniens.
ī vni⁹ ſolaris radij ſplēdore cōſpexit Ca.

Lio quoqꝫ tp̄e (xxxvj. ¶ Grego.
ſuād⁹ diacon⁹ atqꝫ abbas ei⁹ mōa
ſterij qđ ī cāpāie ꝑtib⁹ a liberio quōdā pa
tricio fuerat ꝯſtructū ad eū viſitatōis gr̄a
ex more ꝯuenerat. Ei⁹ q̄ppe mōaſteriū fre-
quētabat vt qꝛ idē quoqꝫ vir doctria gr̄e
Nota.
celeſtis affluebat: dulcia ſibi inuicē vite v̄
ba trāſfunderēt: ⁊ ſuauē cibū celeſtis prīe
qꝛ adhuc ꝑfecte gaudēdo n̄ poterāt: ſaltiꝫ
ſuſpirando guſtarēt. Cū v̄o hora iā q̄etis
exigeret vt mēbra ſopori dari ꝯbuiſſent:
ī cuiuſdā turris ſuꝑiorib⁹ ſe venerabilis
bn̄dict⁹: ī ei⁹ quoqꝫ īferiorib⁹ ſe ſeruādus
diacon⁹ collocauit: quo vꝫ ī loco īferiora
ſuꝑiorib⁹ ꝑuius ꝯtinuabat aſcēſus. Ān eā
dē v̄o turrē largi⁹ erat hītaculū ī q̄ vtriuſ
qꝫ diſcipuli q̄eſcebāt. Cūqꝫ vir dn̄i bn̄di-
Alijs quieſcentibus ipſe peruigil permanebat.
ctus adhuc q̄eſcētib⁹ frībus īſtās vigilijs
nocturne orōis tp̄a ꝑueniſſet ad feneſtrā
ſtās: ⁊ oīpotētē dn̄m deꝑcās ſubito ī tēpe
ſta noctis hora reſpiciēs vidit fuſā lucē ꝯ
ſuꝑ ꝯctas noctis tenebras exfugaſſe tāto-
qꝫ ſplēdore clareſcere vt diē vinceret lux illa
q̄ ī tenebris radiaſſet. Mira āt valde res ī
ſpeculatōe ſecuta ē qꝛ ſicut p⁹ ipſe narrauit
oīs ēt mūd⁹ velut ſb̄ vno ſolis radio colle
Grande miraculum.
ct⁹ añ oculos ei⁹ adduct⁹ ē. Qui venera-
bilis pr̄ dū itētā oculoꝝ aciē ī h̄ ſplēdore
coruſce lucis īfigeret vidit germāi capuāi
epī aīaꝫ ī ſpera ignea ab āgelis ī celū ꝯfer
ri. Tūc tāti ſibi teſtē volēs adhibere mira-
culi ſuādū diaconū iterato bis terqꝫ eius
noīe cū clāoris magnitudīe vocauit. Cūqꝫ
ille fuiſſet īſolito tāti viri clamore turbat⁹
aſcēdit reſpexit ꝑtēqꝫ iā lucis exiguā vidit
Cui ꝯ tāto h̄ obſtupeſcēti miraculo vir dī
ꝑ ordinē q̄ fuerāt geſta narrauerit. Stati-
qꝫ ī caſſinū caſtrū religioſo viro teoprobo
mādauit vt ad capuanā vrbē ſb̄ eadē no-
cte trāſmitterꝫ ⁊ q̄d ꝯ germāo epō agerent
agnoſceret ⁊ īdicarꝫ. Factūqꝫ ē vt reuerē
diſſimū virꝝ germanū epꝫ is q̄ miſſus fue-
rat iā ꝯfūctū repiret ⁊ regrēs ſb̄tiliſ agno
uit eodē momēto fuiſſe illi⁹ obitū quo vir
dn̄i ei⁹ agnouit aſcēſum. ¶ Petrus.

Ira res valde ⁊ vehementer ſtupē-
da. Sꝫ hoc ꝙ dictum eſt: quia ante